

“Voorbeelden die raken”

Het lijkt voor de hand liggend dit jaar in april stil te staan bij het bijzondere feest van Pasen. Immers zonder Pasen, zonder de overwinning van Christus op de dood, Zijn verrijzenis, was de kans groot geweest dat die hele beweging van destijds van dat groepje goedwillende, vrede prekende mannen een stille dood zou zijn gestorven. Maar Christus overleefde Zijn lichamelijke sterven en leefde voort en de goddelijke Geest inspireerde Zijn volgelingen door te gaan op het pad dat Hij had uitgezet.

Toch zal ik dat niet doen, want als we kijken op de “heiligenkalender” van april naar de namen met een franciscaanse achtergrond valt direct op dat er een aantal leden van de Derde Orde vermeld staan. Dat begint al meteen op 2 april met de zalige Elisabetta Vendramini en gaat door tot 30 april met de heilige Benedictus Josephus Cottolengo. Eén naam die er uit springt is die van Luchesio van Poggibonsi. Hij werd zalig verklaard en zijn feestdag is op 28 april. Luchesio van Poggibonsi (of beter gezegd Luchesio Modestini uit Poggibonsi) wordt ook wel als het eerste lid van de Derde Orde beschouwd.

Luchesio was een koopman en was, niet geheel onverwacht, primair gericht op het boeken van winst en ander materieel succes. Tot hij zich op zekere dag realiseerde dat hij niets daarvan zou kunnen meenemen in zijn graf en hij en zijn vrouw oog kregen voor de noden van anderen. Bang dat de hebzucht toch weer vat op hem zou krijgen, deed hij zijn handelsonderneming van de hand. Hij schonk de opbrengst weg aan de armen en hield alleen wat land om in de noodzakelijke levensbehoeften van hemzelf en zijn vrouw te voorzien. Hij bewerkte het land zelf.

Toen Franciscus een keer in Poggibonsi op prediktocht was, bracht hij ook een bezoek aan Luchesio. Deze vroeg aan Franciscus nadere instructies hoe hun leven in te richten, overeenkomstig de wil van God. Franciscus zou toen verteld hebben dat hij aan het denken was over een Orde van volgelingen, die zonder religieuze status, juist midden in de wereld van alledag, zouden leven naar zijn regel. Luchesio en zijn vrouw Buonadonna zouden daarop direct gevraagd hebben of zij mochten toetreden tot deze 3^e Orde. Volgens de overlevering zou dit alles gespeeld hebben in 1221.

Luchesio was zeer radicaal in zijn sobere levenswijze en gaf alles aan de armen, zodat zijn eigen gezin vaak honger leed. Op een dag, zo vertelt de geschiedenis, zou een bedelaar gevraagd hebben om brood. Luchesio vroeg zijn vrouw te kijken of er nog iets was, maar kreeg daarop van haar bittere verwijten naar het hoofd geslingerd,

dat hij donders goed wist dat hij al dagen geleden hun laatste voorraad had weggegeven. Hij drong toch aan dat zij in de voorraadkast ging kijken en tot haar stomme verbazing lag die vol met het beste, verse brood.

Toen de pest heerste in Poggibonsi en omgeving ging Luchasio er ieder dag op uit met zijn ezel om iedereen bij te staan die ergens behoefte aan had. En was alles op wat hij te bieden had, dan bedelde hij net zo lang bij hen die nog iets te geven hadden, tot hij toch weer iemand kon helpen.

Luchasio stierf op 28 april 1260 en bij zijn graf in de franciscaanse kerk in Poggibonsi zijn al vele wonderen gebeurd. Hij werd door paus Paulus VI zalig verklaard.

Bron: Marion Habig ofm (ed): The Franciscan Book of Saints, 1959 Franciscan Herald Press.

*Michel Versteegh ofs
April 2009*